

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg stillede før middagspausen et spørgsmål til landbrugsministeren og går ud fra, at landbrugsministeren er i huset og derfor vil svare på spørgsmålet.

Miljøministeren har nu understreget, at der ikke er rettet en tøddel i den aktionsplan, regeringen har vedtaget den 28. oktober – også, går jeg ud fra, med økonomiministerens stemme – men at den tværtimod er blevet skærpet lidt, og det får miljøministeren til at bæve lidt. Men i denne plan står der under landbrug, under handelsgødning, på s. 5, at forbruget skal sættes ned med 100.000 t, og at regeringen, hvis landbruget ikke gør det frivilligt, vil komme med de nødvendige styringsmekanismer til at sikre det. Regeringen har selv sagt det den 28. oktober. Regeringen må i dag kunne oplyse over for Folketinget, hvilke styringsmekanismer den vil benytte for at nå sit mål: at sætte kunstgødningsforbruget ned med 100.000 t. Jeg går ud fra, at landbrugsministeren har så meget respekt for Folketinget, at hun vil besvare de spørgsmål, der bliver stillet på baggrund af regeringens egne planer.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Ahlmann-Ohlsen, at man ikke bliver grøn af at se tilbage på, hvad man har gjort. Nej, man bliver grøn af, at man også véd, hvad man vil fremover, således at man også kan tage de nødvendige tiltag, og jeg er sikker på, at hr. Ahlmann-Ohlsens partifælle hr. Henning Andersen vil bifalde et sådant udtryk, for det, det drejer sig om, er at lære af fortidens fejltagelser, undgå at begå dem én gang til og have vilje til at gennemføre de tiltag, der skal til.

I øvrigt kan jeg stadig væk ikke forstå, hvorfor hr. Ahlmann-Ohlsen og Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for vort dagsordensforslag. Jeg mener, hr. Ahlmann-Ohlsen i første runded sagde, at vort dagsordensforslag var for løst, og derfor vil jeg gerne have at vide, hvor det radikale dagsordensforslag er mere fast i substansen, end vores er. Det bliver vist svært at forklare. Jeg mener, at hr. Ahlmann-Ohlsen sagde noget om, at den var mere vid. Jamen at den er

mere vid, gør den ikke mere fast – det gør den faktisk mere løs. Det, der er brug for her, er nogle forskrifter, som kan give miljøministeren midler i hænde til at komme igennem med de ting, som han godt ved er nødvendige.

Det, vi siger til Det Konservative Folkeparti i dag, er, at når man har et godt holdningsprogram, så forventer befolkningen selvfølgelig også, at man er villig til at gennemføre de ting, man har understreget i sit program. Det klarer man ikke ved at sige, at vi gerne vil have nogle høringer – som vi for øvrigt er enig i vi skal have – og det klarer man heller ikke ved at stemme for en dagsorden, der kun viser hensigten, ikke midlerne.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg skal gøre hr. Ahlmann-Ohlsen opmærksom på, at der er mindst to grunde til, at vi bl.a. har nævnt Polen i denne forbindelse. Den ene er naturligvis, at forureningen er international – det er jo ikke alene et dansk fænomen – men den anden er mindst lige så vigtig som den første, nemlig at den kurs, regeringspartierne nu tilsyneladende er slået ind på, kan minde en lille smule om den statsdirigering og det formynderskab, man har i Østlandene. Når man har set i fjernsynet bl.a., hvorledes folk må stå i lange køer for overhovedet at kunne købe sig fødevarer, vil vi gerne påpege, at regeringspartierne nødig skulle hoppe så langt med på denne vogn, som er styret først og fremmest af SF, at vi ender i samme situation. Derfor bliver bl.a. Polen nævnt.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Hr. Ahlmann-Ohlsen er en overraskelsesrenes mand: nu holdt han også den tale, som hr. Sønderby holdt, da han sidst var på talerstolen. Det havde jeg dog ikke helt forventet.

Hr. Sønderby sagde præcis det, som hr. Ahlmann-Ohlsen gav udtryk for: jamen vi har været så enige, vi er jo grønne alle sammen.

Det er også den lektie, som hr. Ahlmann-Ohlsen har lært: vi er så grønne, vi – Socialdemokratiet og Det Konservative Folkeparti